

Α΄ ΜΕΡΟΣ: ΚΟΣΜΟΣ

1. Βλαντιμίρ Πούτιν και η Νίκη στο Χαλέπι

Η Νίκη της Ρωσίας, του Ιράν και του καθεστώτος της Συρίας στο Χαλέπι αποτελεί μια ιστορική καμπή στη διάρθρωση των διεθνών σχέσεων και επιρροών. Οι ΗΠΑ και η Ευρώπη δεν έχουν πλέον το μονοπώλιο της ισχύος. Νέα τάξη πραγμάτων στην παγκόσμια σκακιέρα δημιουργείται πλέον, που σηματοδοτεί την περιθωριοποίηση της «Δύσης» και την επιστροφή της δυναμικής πολιτικής στην Μέση Ανατολή.

Οι κύριοι κερδισμένοι είναι τρεις: το καθεστώς της Συρίας, η Ρωσία και το Ιράν. Η στρατιωτική επέμβαση των Ρωσικών δυνάμεων διέσωσε το καθεστώς του Μπασάρ Άσαντ (Bachar Assad) στη Συρία ενώ επέτρεψε στο Κρεμλίνο να πραγματοποιήσει όλους τους στόχους του, δηλαδή, την παρουσία των στρατιωτικών του βάσεων στην Συρία και την επιρροής του στο Λίβανο, αλλά κυρίως την θεαματική επιστροφή του σαν πρωταγωνιστή στη διεθνή σκηνή καταδεικνύοντας ότι η «Δύση» δεν είναι η μόνη υπερδύναμη, περιθωριοποιώντας τη «Διεθνή Συμμαχία» και το αντάρτικο στη Συρία.

Βλαντιμίρ Πούτιν: Τόλμησε και θριάμβευσε με θεαματική επιστροφή του σαν πρωταγωνιστής στη διεθνή σκηνή αποδεικνύοντας ότι η Δύση δεν η μόνη υπερδύναμη

Μπασάρ Αλ Άσαντ: Έπαιξε και κέρδισε στο πιο σκληρό Survivor της ιστορίας. Από εκεί που ήταν χαμένος και απομονωμένος διεθνώς, με πολλές ανταρτικές οργανώσεις να έχουν καταλάβει το μεγαλύτερο μέρος της χώρας του, βρέθηκε με την υποστήριξη της Ρωσίας και του Ιράν, να είναι ο απόλυτος κυρίαρχος του παιχνιδιού.

2. Ντόναλντ Τραμπ και οι εκλογές στις ΗΠΑ

Το αποτέλεσμα των εκλογών στις Ηνωμένες Πολιτείες, η απόφαση των πολιτών να ψηφίσουν τις αποφάσεις και τη στόχευση του αμερικάνικου και του διεθνούς κατεστημένου, είναι πράγματι ένα σοκ ιστορικών διαστάσεων.

Η εκλογή του Ντόναλντ Τραμπ ήταν η απάντηση των ψηφοφόρων, που έδωσαν, στην συντονισμένη προσπάθεια επιβολής μιας υποψηφίου -της Χίλαρι Κλίντον- «άξιο τέκνο» του συστήματος, παιδί και θρέμμα του κατεστημένου που ήλεγχε όλο το σύστημα και το κατηύθυνε υπέρ της, με κάθε τρόπο, με κάθε μέσο. Ήταν η απάντηση στη συντονισμένη προσπάθεια του συνόλου σχεδόν των μέσων ενημέρωσης και της προπαγάνδας της αμερικανικής αλλά και της διεθνούς, για την ανάδειξη και προβολή, της υποψηφίου των Δημοκρατικών και της επικινδυνότητας του υποψηφίου των Ρεπουμπλικάνων. Ήταν απάντηση στην συντριπτική πλειοψηφία των δημοσκοπήσεων που με τον δικό τους τρόπο ύφαιναν το νήμα της Χίλαρι Κλίντον.

Ο Ντόναλντ Τραμπ κέρδισε τις εκλογές στις ΗΠΑ, αλλά ο λαός των Ηνωμένων Πολιτειών νίκησε για αυτά που πρεσβεύει, για τις απόψεις του, γι' αυτό που θέλει να είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες. Ο Ντόναλντ Τραμπ κέρδισε τις εκλογές, γιατί με αυτόν ως νικητή, οι πολίτες θα έστελναν ισχυρό μήνυμα προς τον κόσμο του κατεστημένου των Ηνωμένων Πολιτειών, το κατεστημένο της Ουάσιγκτον, το διεθνές κεφάλαιο, τα μίντια, τα μεγάλα συμφέροντα. Η δαιμονοποίηση του Ντόναλντ Τραμπ ήταν το μόνο επιχείρημα αλλά και το όπλο του διεθνούς κατεστημένου και των υποστηρικτών της Κλίντον.

Υπήρχε οργή και θυμός. Υπήρχαν και αυτοί που ψήφισαν Τραμπ γιατί αυτός αντιπροσώπευε την αντίδραση που ήθελαν να επιδείξουν οι Αμερικανοί πολίτες. Ίσως δεν πίστευαν στον ίδιο σαν πολιτικό ή ακόμα και σαν επιχειρηματία που είχε στόχο να κάνει την Αμερική μεγάλη. Ίσως δεν τους ενέπνεε το όραμά του για τις Ηνωμένες Πολιτείες. Ίσως ήταν απλώς ο κατάλληλος άνθρωπος στην κατάλληλη θέση ως προς την έκφραση τη οργής και του θυμού των Αμερικανών.

Τα αδιέξοδα του συστήματος οδηγούν ίσως στην αυτοκαταστροφή του. Το σοκ του αποτελέσματος των αμερικανικών εκλογών είναι σίγουρο ότι θα αντηχήσει. Μπορεί να κλονίσει άσχημα τις Ηνωμένες Πολιτείες και να φθάσει και πιο πέρα.

Ντόναλντ Τραμπ: Αμφισβητήθηκε και προκάλεσε σάλο με τις καινοφανείς απόψεις του ακόμη και μέσα στο Ρεπουμπλικανικό Κόμμα, έκανε μια από τις πιο δύσκολες και ασυνήθιστες προεκλογικές εκστρατείες και νίκησε την προεδρία των ΗΠΑ. Δίχασε όσο κανένας άλλος τους αμερικανούς πολίτες και ετοιμάζεται να αναλάβει το τιμόνι μιας υπερδύναμης μαζί με έναν στρατό από "τεχνοκράτες".

Χίλαρι Κλίντον: Για δεύτερη φορά προσπάθησε να επιστρέψει στον λευκό Οίκο, και οι αμερικανοί ή η τύχη, της γύρισαν την πλάτη. Η ίδια αποδίδει την ήττα της στην δυσφήμιση της εξ αιτίας των ερευνών του FBI για την ηλεκτρονική αλληλογραφία της αλλά και σε "ρωσικό δάκτυλο".

3. Μπάρακ Ομπάμα, με ανοικτό διάλογο

Ο Ομπάμα ζήτησε έναν ανοικτό διάλογο με τον μουσουλμανικό κόσμο. Ο Ντόναλντ Τραμπ και η ομάδα του έχουν σχεδόν κηρύξει πόλεμο στο Ισλάμ. Ο Ομπάμα πίστευε ότι δεν υπάρχει πρόβλημα που να μην μπορεί να λυθεί με τη λογική. Ο Τραμπ έχει το αντίθετο ένστικτο. Η ίδια Αμερική που εξέλεξε τον Τραμπ, νοσταλγεί ήδη τον απερχόμενο πρόεδρο. Συμβαίνει συχνά αυτό με τους απερχόμενους προέδρους. Αλλά στην περίπτωσή του, το ποσοστό είναι ασυνήθιστα υψηλό. Ο Ομπάμα υπήρξε ένας εξαιρετικά έξυπνος και θεμελιωδώς τίμιος ηγέτης, ο οποίος αγωνίστηκε για να προωθήσει τη διεθνή συνεργασία σε έναν κόσμο που στην πραγματικότητα δεν τον άκουγε. Ήλθε κομίζοντας ελπίδα. Αποχωρεί προειδοποιώντας να μην υπάρχει φόβος. Αλλά ο κόσμος δεν τον προσέχει πλέον.

Μπάρακ Ομπάμα: πίστευε ότι δεν υπάρχει πρόβλημα που να μην μπορεί να λυθεί με τη λογική και με ανοικτό διάλογο.

4. Ερντογάν και πραξικόπημα

Από το πραξικόπημα της 15ης Ιουλίου στη Τουρκία, ο μόνος που ωφελήθηκε είναι αυτός ο οποίος επρόκειτο να ανατραπεί, ο Ταγίπ Ερντογάν. Ο τούρκος πρόεδρος εδραίωσε την θέση του στην εξουσία, έχει γεμίσει τις φυλακές με αντιφρονούντες, έχει καταλύσει όλες τις συνταγματικές ελευθερίες, κοντράρει την Ευρωπαϊκή Ένωση, και τις ΗΠΑ, αμφισβητεί την Συνθήκη της Λωζάνης και κάπως έτσι "χτίζει" το προφίλ του νέου Σουλτάνου. Το αποτυχημένο πραξικόπημα στην Τουρκία, τον έφερε πιο κοντά στη Ρωσία και στον Πούτιν και συνυπόγραψε μαζί με τον Πούτιν το Ιράν και

τον πρώην άσπονδο αντίπαλό του τον πρόεδρο της Συρίας ανακωχή των εχθροπραξιών στη Συρία αγνοώντας τις ΗΠΑ και την Ευρώπη.

Ταγίπ Ερντογάν: Μετά το αποτυχημένο πραξικόπημα ενισχύεται στην εξουσία, εδραιώνει τη θέση του, προσεγγίζει τη Ρωσία και τον Πούτιν και γίνεται ο απόλυτος ηγεμόνας στη χώρα του ενώ κοντράρει τη δύση και τους συμμάχους του.

5. Ντέιβιντ Κάμερον και Brexit

Έπαιξε με το Brexit και έχασε πανηγυρικά. Ένα χρόνο μετά τις εκλογές του 2015 τις οποίες νίκησε με 36.8%, αμφισβήτησε την Ευρώπη, στην συνέχεια προσπάθησε να πείσει τους Βρετανούς ότι πρέπει η χώρα να παραμείνει μέλος της Ε.Ε. έχασε το σχετικό δημοψήφισμα και αναγκάστηκε να παραιτηθεί. Ξεχάστηκε γρήγορα.

Έρθε να αναλάβει τα συντρίμια μιας κυβέρνησης η Τερέσα Μέι και να οδηγήσει τη Βρετανία εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, μετά το δημοψήφισμα για το Brexit. Η ίδια εξ αρχής δήλωσε ότι θα προχωρήσει με την διαδικασία εξόδου της χώρας από την Ε.Ε, η πολιτική της όπως είναι γεμάτη ασάφειες

Ντέιβιντ Κάμερον: Έπαιξε με το Brexit και έχασε πανηγυρικά. Ξεχάστηκε γρήγορα.

Τερέσα Μέι: Ανέλαβε τα συντρίμια μιας κυβέρνησης για να οδηγήσει τη Βρετανία εκτός ΕΕ

6. Τζέρεμι Κόρμπιν αμφισβητήθηκε αλλά κέρδισε

Με πολλούς δισταγμούς, ο επικεφαλής του Εργατικού Κόμματος της Βρετανίας, τάχθηκε υπέρ της παραμονής της Βρετανίας στην Ε.Ε. και τελικά έχασε το στοίχημα. Σύσσωμη η ηγεσία του κόμματός του τον αμφισβήτησε, επειδή δεν πάλεψε δυναμικά υπέρ του Brexain. Το κόμμα του οδηγήθηκε σε εκλογές και τις κέρδισε, γιατί όπως αποδείχθηκε, οι αντίπαλοί του δεν είχαν ερείσματα στην βάση του κόμματος.

Τζέρεμι Κόρμπιν: Επικεφαλής του Εργατικού κόμματος της Βρετανίας αμφισβητήθηκε επειδή δεν πάλεψε δυναμικά υπέρ του Brexain.

7. Αγκελα Μέρκελ και οι πρόσφυγες

Αδιαμφισβήτητη στην ηγεσία της στο κόμμα, την κυβέρνηση και την Ευρώπη με παγκόσμια απήχηση, για πολλά χρόνια, είδε το 2016 τις πρώτες ρωγμές να σχηματίζονται γύρω της. Η πολιτική της για τους πρόσφυγες δέχεται βολές από τις χώρες της ανατολικής Ευρώπης και το ακροδεξιό AfD, που την νίκησε σε απανωτές εκλογές αναμετρήσεις σε γερμανικά κρατίδια. Την πολιτική της επικρίνουν ακόμη και οι "χριστιανοκοινωνιστές" Βαυαροί εταίροι της, όχι όμως και η ίδια που διεκδικεί με αξιώσεις την 4η τετραετία της στην Καγκελαρία της Γερμανίας.

Αγκελα Μέρκελ: Αδιαμφισβήτητη στην κυβέρνηση της και στην Ευρώπη για πολλά χρόνια, η πολιτική της για τους πρόσφυγες δέχεται βολές από πολλές μεριές.

8. Φρανσουά Ολάντ εγκαταλείπει την προεδρία

Είδε την δημοτικότητά του να κατρακυλά στο 4%, την χώρα του να ζει με έκτακτα μέτρα ασφαλείας λόγω των τρομοκρατικών επιθέσεων, τους γάλλους να διαδηλώνουν μαζικά κατά του νόμου για τα εργασιακά και τελικά αποφάσισε να μην διεκδικήσει ξανά την προεδρία της χώρας. Η Γαλλία, επί των ημερών του δε μπορεί να υπερηφανευτεί ότι έπαιξε κάποιον σημαντικό ρόλο στα διεθνή δρώμενα.

Φρανσουά Ολάντ: Η δημοτικότητα του κατρακύλησε στο 4%. Δε θα διεκδικήσει ξανά την προεδρία της χώρας

9. Μπομπ Ντίλαν βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνείας

Η Σουηδική Ακαδημία επέλεξε τον Μπομπ Ντίλαν για το βραβείο Νομπέλ Λογοτεχνείας και επικρίθηκε ανελέητα γι' αυτήν την απόφασή της. Ο ίδιος ο Μπομπ Ντίλαν σνόμπαρα άγρια τόσο την Ακαδημία όσο και το βραβείο. Δεν καταδέχθηκε καν να απαντήσει ο ίδιος. Μετά από πολλών ημερών σιωπή, συνεργάτες του έστειλαν μια επιστολή στη Στοκχόλμη δηλώνοντας ότι ο καλλιτέχνης δεν θα παρευρεθεί στην απονομή γιατί “έχει άλλες υποχρεώσεις”.

Μπομπ Ντίλαν: Σνόμπαρα άγρια τόσο την Ακαδημία όσο και το βραβείο Νόμπελ Λογοτεχνείας

10. Ρεκόρ ζέστης το 2016

Προκαταρκτικά δεδομένα που δημοσιοποιήθηκαν τον Δεκέμβριο από τη ΝΑΣΑ και την NOAA (Υπηρεσία Ωκεανών και Ατμόσφαιρας) έδειχναν ότι το 2016 ήταν αντίστοιχα 1,02 και 0,94 βαθμούς Κελσίου θερμότερο από τον μέσο όρο του 20^{ου} αιώνα. Η μέση ετήσια θερμοκρασία ήταν η υψηλότερη από τότε που άρχισαν να τηρούνται αρχεία το 1880. Δεν αποκλείεται πάντως να ήταν η υψηλότερη εδώ και τουλάχιστον 1.000 χρόνια. Και οι δύο υπηρεσίες θα ανακοινώσουν τα οριστικά αποτελέσματα στις 18 Ιανουαρίου.

Το 2016 φαίνεται ότι θα γίνει έτσι η τρίτη συνεχής χρονιά με νέο ρεκόρ ζέστης: «Το 2016 θα καταρρίψει το ρεκόρ παγκόσμιας θερμοκρασίας που καταγράφηκε το 2015, το οποίο με τη σειρά του είχε σπάσει το ρεκόρ του 2014» Παρόλο που η κλιματική αλλαγή είναι αναμφίβολα ο κύριος παράγοντας πίσω από τα συνεχόμενα ρεκόρ θερμοκρασίας, η ζέστη του 2016 ήταν σε σημαντικό βαθμό

αποτέλεσμα ενός ισχυρού Ελ Νίνιο το πρώτο οκτάμηνο του έτους. Η αντίθετη φάση του φαινομένου, το Λα Νίνια, φαίνεται ότι δρόσισε τους τελευταίους μήνες.

Άκρως ανησυχητική παραμένει ωστόσο η κατάσταση στην Αρκτική, όπου οι θερμοκρασίες του Δεκεμβρίου ήταν έως και 20 βαθμούς Κελσίου πάνω από το κανονικό. Αυτό το κύμα ζέστης δεν μπορεί να αποδοθεί άμεσα στην κλιματική αλλαγή, είναι όμως σιωνός ενός μέλλοντος όπου η Αρκτική θα μένει χωρίς καθόλου πάγο τα καλοκαίρια -μια απέραντη, χλιαρή θάλασσα.

2016: Ο Πλανήτης μας με πυρετό